

Interview met vrijwilliger Jesse

Jesse, jij doet nu al een jaar het kinderwerk bij Seguro. Weet je nog hoe jouw eerste kindermiddag was? Hoe heb je die ervaren?

Dat weet ik nog heel goed! Samen met Katja, de orthopedagoog bij Seguro, haalde ik de kinderen op van huis. Het viel mij direct op dat de kinderen weinig acht sloegen op 'weer' een nieuw gezicht. Deze kinderen hebben al zoveel mensen zien komen en gaan dat ze niet snel onder de indruk zijn van een nieuw persoon. Dit zorgt ervoor dat je als kinderwerker direct voor een uitdaging staat. Hoe ga ik een verbinding aan met deze kinderen om ze te kunnen voorzien in hun basisbehoeftes, die ook deze kinderen zo hard nodig hebben? Uiteindelijk werd het voor mij duidelijk dat als je laat zien bereid te zijn om te investeren in deze kinderen, door consistent aanwezig te zijn en voorspelbaar te zijn in het contact, ook zij zich voor je openstellen, omdat ze je heel hard nodig hebben.

*Wat vind je de grootste uitdaging in dit werk?
Hoe werk je daar aan in de middagen?*

Wat deze kinderen onderscheidt van de meeste kinderen in Nederland, is dat ze heel lang geen eigen thuis hebben gehad. Sommige kinderen zijn in een AZC geboren, anderen hebben de lange reis uit hun thuisland als klein kind meegemaakt. Veel van de kinderen hebben in meerdere AZC's gewoond, verbleven in gastgezinnen of hadden soms helemaal geen dak boven hun hoofd, voordat ze bij Seguro kwamen. Het gebrek aan veiligheid en zekerheid, een absolute basisbehoefte van kinderen, vormt de rode draad in het werk met deze kinderen. De grootste uitdaging is dan ook om te proberen dit gevoel van veiligheid en zekerheid te versterken. Tijdens de kindermiddagen werken we hieraan door bijvoorbeeld structuur aan te brengen tijdens de activiteiten en duidelijke afspraken te maken, zodat de situatie voorspelbaar blijft en het gevoel van veiligheid wordt versterkt. Daarnaast moedigen we de kinderen aan in hun spontaniteit en spel en proberen we extra ondersteunend en geduldig te zijn op momenten dat de kinderen extra kwetsbaar zijn.

Welke verandering/groei en ontwikkeling heb je gezien bij ze in het afgelopen jaar?

De meeste kinderen bij Seguro zijn van de onderbouw basisschoolleeftijd. Op deze leeftijd groeien kinderen als kool. Elke dag is een nieuwe kans om te ontdekken, te leren en te ontwikkelen. De kinderen zijn nieuwsgierig en zijn nog heel erg kneedbaar. Ze zijn het afgelopen jaar in zoveel dingen veranderd, dat ik het moeilijk vind om in het kort te zeggen welke ontwikkeling ik gezien heb. Als ik er een ding uit zou moeten halen, waarin ik bij alle kinderen een enorme groei heb gezien, is het hun omgang met tegenslagen. Hoe hard je ook probeert om structuur en veiligheid te bieden, het leven is niet altijd te voorspellen en zal soms van je vragen om flexibel te zijn. Als de kinderen een ijsje is beloofd, maar de ijscoman komt plotseling niet langs bijvoorbeeld, is de teleurstelling uiteraard groot. Het is begrijpelijk dat een kind verdrietig is, en boos op de ijscoman omdat hij niet is komen opdagen. Dit zijn gezonde emoties en die mogen er zijn. Een woedeaanval, spullen kapot maken of je boosheid afreageren op een ander is dat niet. Het gaat er tevens niet voor zorgen dat de ijscoman plotseling wel voorbij komt rijden.

Juist hierin heb ik bij de kinderen een enorme groei gezien. Ze leren steeds beter om hun emoties op een gezonde manier te uiten. En daar ben ik heel trots op!

Wat maakt dat jij er elke woensdag weer enthousiast voor gaat? Wat geeft het jou?

Het is een cliché, maar clichés zijn wel vaak waar. Het vrijwilligerswerk bij Seguro is heel betekenisvol. Ik voel me gewaardeerd door de bewoners van Seguro, zowel de kinderen als de moeders. Elk uurtje dat ik ze kan helpen het leven een stukje lichter te maken, geeft een heel fijn gevoel vanbinnen. De kinderen zijn altijd blij om me te zien en voelen zich heel vertrouwd bij me. Het is niet moeilijk te zien dat de kinderen dankbaar zijn met de moeite die je neemt om ze te begeleiden. Ook de moeders spreken vaak hun waardering naar me uit. Het vrijwilligerswerk geeft me energie en het is daarom heel makkelijk om er elke week weer met enthousiasme voor te gaan!

Wat heb je zelf geleerd?

Het meeste heb ik geleerd op pedagogisch vlak. In het werk met deze kinderen ben je vaak genoodzaakt om creatief te zijn in je oplossingen. Elk kind heeft zijn eigen handleiding en dat is bij de kinderen van Seguro zeker ook zo. Dit heeft me een hoop nieuwe inzichten gegeven in hoe ik kinderen nog beter kan begeleiden. Daarnaast heb ik met veel interesse gekeken naar de verscheidenheid aan culturen binnen Seguro. Een open houding tegenover 'vreemde' culturen, onbekende denkwijzen en anderen normen (bijvoorbeeld in de manier van opvoeden), heeft mijn wereldbeeld weer een stukje verbreed. Tot slot is mijn overtuiging verder versterkt, dat ieder mens zijn eigen verhaal heeft, wat telt en waardevol is. Als een mens, kind of volwassene, onvoorwaardelijk gewaardeerd wordt, dan is persoonlijke groei mogelijk en zeker het resultaat. Gelukkig zijn er organisaties zoals Seguro in Nederland waar precies dit gebeurt. Kwetsbare mensen die onvoorwaardelijk gewaardeerd worden, zodat ze weer kunnen groeien en bloeien.